

Arrest

nr. 312 934 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, soennitisch moslim en Pashtun van etnie te zijn. U woonde in het dorp Abdelkhel gelegen in het district Achin van de provincie Nangarhar. U woonde er samen met uw vader, moeder, twee zussen en één broer. U ging er niet naar school maar volgde ongeveer één maand lessen in de madrassa toen u ongeveer dertien of veertien jaar oud was. Nadien verzamelde u houtstukken in de bergen met een ezel.

Uw maternale oom, Q.G., werkte als soldaat voor een speciale eenheid van het Afghaanse nationale leger. Uw maternale neven, drie zonen van uw oom M., werkten ook voor het Afghaanse nationale leger. M.K. en I. waren soldaten, A. was soldaat bij een speciale commando-eenheid van het leger. Ongeveer vijf of zes maanden voor uw vertrek kreeg u problemen met de taliban omwille van uw familieleden die werkzaam waren bij het leger. De taliban beschouwden u als een spion omdat u contact had met deze familieleden. De taliban kwamen twee keer naar uw huis om u te zoeken. De eerste keer was u in de bergen

om hout te verzamelen. Na twee dagen kwamen de talibs opnieuw, u verstopte zich toen bij uw buurman. Hierdoor besloot uw familie u het land uit te sturen omdat de taliban alle spionnen wilden arresteren. De laatste twee nachten in Afghanistan verbleef u bij vrienden van uw maternale oom op veertig minuten rijden van Abdelkhal.

Toen u zes maanden in Turkije verbleef kwamen de taliban u thuis nogmaals zoeken. Hierbij namen ze uw vader mee. Ze zouden uw vader vrijlaten als u zich zou aanmelden bij hen. De taliban hielden hem ongeveer twee à twee jaar en een half vast. Hij stief in de gevangenis bij hen.

Tijdens de machtsovername van de taliban in Afghanistan vluchtten M.K., I. en A. uit Afghanistan naar Iran. Drie of vier dagen na die machtsovername werd uw maternale oom, Q.G., meegenomen door de taliban. Sindsdien hebt u geen informatie over hem.

Daarnaast ontvluchtte u Afghanistan door vele gevechten in uw regio door de aanwezigheid van taliban en daesh.

U verliet Afghanistan in 2017 en reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië en Kroatië naar Slovenië waar u werd teruggestuurd naar Bosnië. U kwam via Servië naar Roemenië waar u op 9 december 2021 een verzoek indiende om internationale bescherming dewelke werd ingetrokken omdat u was ondergedoken. U reisde verder via Hongarije naar Oostenrijk waar u wederom een verzoek om internationale bescherming indiende op 12 februari 2021. Uw verzoek werd opnieuw ingetrokken om dezelfde reden. U kwam via Zwitserland en Frankrijk naar België op 7 maart 2021. U diende hier een verzoek in om internationale bescherming op 8 maart 2021.

U legt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: uw taskara (origineel); uw moeders taskara (origineel); uw vaders taskara (origineel); 7 badges (origineel); envelop (origineel); drie taskara's van uw neven (kopie); 2 certificaten A. (origineel); identiteitskaart van A. en vier foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) van de Vreemdelingenwet. **U wist immers uw beweerde vrees te aanzien van de taliban omwille van de werkzaamheden van uw familieleden niet aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.**

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven identiteit en de daaraan verbonden leeftijd. Het CGVS stelt immers vast dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. Zo verklaarde u op het moment van uw verzoek om internationale bescherming op 9 maart 2021 geboren te zijn op 5 mei 2003. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de daarvoor voorziene artikelen, die aantoont dat u ouder bent dan 18 jaar – waarbij u op 22 maart 2021 een leeftijd werd toegekend van 21,2 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar - kan u echter niet worden beschouwd als minderjarige. Als verklaring van deze inconsistentie geeft u dat u uw taskara niet bekeken had (NPO, p.3), wat uiteraard allerm minst een uitleg is. Bovendien gaf u in Roemenië wel een leeftijd op die uw meerderjarigheid ruim bevestigt, u beweerde er namelijk geboren te zijn op 3 juni 2000 (Zie Dublindossier in uw administratief dossier). In Oostenrijk gaf u dan weer aan geboren te zijn in 2001 (Zie asiëldossier Oostenrijk in de blauwe map 'landeninformatie').

Het heeft er bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische instanties doelbewust probeert te misleiden door u jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Hierdoor wordt er reeds op voorhand getwijfeld aan de oprechtheid van de verklaringen die u in België aflegde, niet alleen die over uw identiteit.

U legde wel een taskara neer, maar deze is geen sluitend bewijs van uw identiteit. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de

betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde van het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien hebben documenten hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een in onderhavig geval ongeloofwaardig relaas te herstellen. Daar u uw identiteit niet ontegensprekelijk kunt aantonen, kunt u ook niet aantonen dat de overige door u neergelegde documenten over u zouden handelen en wordt uw geloofwaardigheid op voorhand reeds ernstig in twijfel getrokken.

Er kan verder geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw vrees ten aanzien van de taliban omwille van talrijke tegenstrijdigheden, vaagheden en weinig aannemelijke verklaringen.

Ten eerste dient er opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat u op 12 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk indiende (zie kopie van uw Oostenrijks dossier in map 'landeninformatie'). Dat verzoek werd ingetrokken op 8 maart 2021 omdat u ondergedoken bleek. Na inzage in uw Oostenrijks dossier konden er in vergelijking met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België noemenswaardige tegenstrijdigheden worden vastgesteld met betrekking tot uw identiteit (zie hierboven), familie en asielrelaas. Deze vaststelling doet uw geloofwaardigheid op een onomkeerbare wijze teniet.

Wat uw **familiale situatie** betreft, gaf u tijdens uw asielprocedure in Oostenrijk namelijk aan dat uw gezin bestond uit uw vader, moeder, één broer en vijf zussen (Verzoek om internationale bescherming Oostenrijk, dd.13.02.2021; pt.4.1; zie blauwe map 'landeninformatie'). Hierbij vermeldde u dat uw vader ongeveer 65 jaar oud was, met andere woorden repte u met geen woord over zijn dood. Uw zussen zouden L. (35), Qa. (33), N. (28), Mi. (19) en Si. (17) zijn. In België blijkt u plots slechts drie zussen te hebben, namelijk Sa. (12), Min. (16) en A. (10) (Zie verklaring DVZ; dd. 28.05.2021; pt.17). Dat u zowel niet éénduidig bent over de grootte van uw familie als over hun namen en hun leeftijden schaadt uw oprechtheid verder ernstig.

Daar blijft het echter niet bij, ook geeft u een **compleet ander vluchtmotief** op in Oostenrijk. U gaf daar immers aan dat veel onschuldige mensen gedood werden door gevechten tussen de overheid en de taliban in uw regio. U voegde hier expliciet aan toe dat u vluchtte omwille van de algemene veiligheidssituatie, u had er geen persoonlijke problemen (VIB Oostenrijk; pt.4.1). Dat u in België plots op de proppen komt met een volledig nieuw asielrelaas waarbij u beweert gezocht te worden door de taliban omwille van vermeende spionage komt uw geloofwaardigheid allerminst ten goede, wel integendeel (zie blauwe map 'landeninformatie' voor het asieldossier van Oostenrijk). U repte in Oostenrijk dan ook met geen woord over familieleden bij de overheid, de ontvoering en dood van uw vader en het feit dat uw oom vermist zou zijn, nochtans kernelementen van het relaas dat u in België ophangt. Het CGVS wijst er hierbij nog op dat u dit geenszins spontaan meldde wanneer u gevraagd werd naar asielprocedures in andere landen. Meer zelfs, u beweerde elders geen asielaanvragen ingediend te hebben (NPO, p.25). Nochtans blijkt uit de Eurodac hits dat u wel degelijk asiel hebt aangevraagd in Roemenië en Oostenrijk. Daarbovenop beweert u in andere landen niet gesproken te hebben over uw vluchtredenen hetgeen uw oprechtheid verder de kop indrukt (NPO, p.25). De vaststelling dat u zulke uiteenlopende verklaringen aflegt omtrent uw familie en asielrelaas schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hier dan ook al danig.

Ten tweede merkt het CGVS op dat u als niet-begeleide minderjarige vluchteling wederom geen melding maakte van bestaande persoonlijke problemen in Afghanistan. U beweerde er louter dat er geen veiligheid was in uw dorp door de aanwezigheid van de taliban en daesh, waardoor u besloot het land te verlaten. Daarbovenop verklaart u dat uw vader ongeveer 60 jaar is en in het dorp Abdelkhal woont (Fiche NBMV in uw administratief dossier).

Opnieuw repte u met geen woord over persoonlijke problemen of dat uw vader gedood zou zijn hetgeen niet ernstig kan genomen worden en verder tekenend is voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid. Op een verzoeker om internationale bescherming rust immers de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen (met inbegrip van een eerder verzoek in een ander lidstaat van de EU) aan te brengen bij de asielinstanties waaraan hij bescherming vraagt, zodat deze kunnen beslissen over dit verzoek. U hebt dan ook geenszins voldaan aan deze medewerkingsplicht die op uw schouders rust.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen uw algemene oprechtheid volledig en wijzen er op dat uw huidige relaas niet aannemelijk is. Het onaannemelijke van uw relaas blijkt verder uit volgende vaststellingen.

Ten derde hebt u niet kunnen aantonen dat u werd gezocht in Afghanistan door de taliban door tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en die op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Zo beweerde u op de vragenlijst van het CGVS, dewelke u invulde bij de DVZ, dat de taliban en daesh u ervan beschuldigden deel uit te maken van het Afghaans leger, omdat de taliban (en opmerkelijk genoeg enkel de taliban u met uw neven had gezien; CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u dan weer aan dat u daarom door de taliban beschuldigd werd van spionage. Daarnaast vermeldde u op de vragenlijst van het CGVS niet spontaan dat u hierdoor persoonlijk vervolgd zou worden door de taliban. Pas wanneer u werd gevraagd of u zelf persoonlijk bedreigd werd voegde u toe aan uw verklaringen dat de taliban bij uw huis was langs geweest. U beweerde er dat de taliban op een avond naar uw huis kwam, u bevond zich op dat moment bij uw oom thuis. In de ochtend keerde de taliban terug voor een tweede bezoek (Vragenlijst CGVS, dd.06.12.2021, pt.3.5). Op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat wanneer de taliban een eerste bezoek bracht aan uw huis, u zich in de bergen bevond om hout te verzamelen (NPO, p.21). U was verder ook inconsistent over het tweede bezoek van de taliban, ze zouden immers niet de volgende ochtend zijn teruggekomen maar na twee dagen (NPO, p.22). Geconfronteerd met deze inconsistenties beweert u hetzelfde verklaard te hebben, hetgeen niet ernstig is te nemen (NPO, p.23). Het CGVS merkt hierbij op dat uw verklaringen bij de DVZ aan u werden voorgelezen en u deze ondertekende ter bevestiging. Voorts hebt u de kans gekregen aan het begin van uw persoonlijk onderhoud opmerkingen te geven over uw vorige interview, u gaf er nochtans aan dat het goed is verlopen, u de tolk goed verstond en er alle redenen hebt gegeven die geleid hadden tot uw vertrek uit Afghanistan (NPO, p.3). Dat u nu tegenstrijdige verklaringen aflegt over het enige incident met de taliban schaadt uw oprechtheid finaal.

Ten vierde toont u op geen enkele manier een concrete dreiging aan tegen u of andere gezinsleden sinds uw vertrek uit Afghanistan.

Zo kan u de ontvoering en aansluitend de dood van uw vader door de taliban niet hard maken. Dat u vooreerst dit element pas aanhaalt op uw persoonlijk onderhoud doet reeds ten stelligste vermoeden dat er niets van aan is. U liet het na hierover te spreken, zowel tijdens uw asielpcedure in Oostenrijk, op uw fiche als niet-begeleide minderjarige vluchteling als op de vragenlijst van het CGVS (zie blauwe map 'landeninformatie' voor asioldossier Oostenrijk; zie Fiche NBMV; zie Vragenlijst CGVS). Daarbovenop gaf u in diezelfde interviews steeds een leeftijd en woonplaats op van uw vader, wat verder doet vermoeden dat hij niet overleden is. Dat u op geen enkel moment zijn ontvoering van langer dan twee jaar aanhaalt en zijn dood door toedoen van de taliban ondermijnt dit element volledig aangezien het een kernelement is van uw relaas en er verwacht kan worden dat u deze van het begin af aan vermeldt. Des te meer gezien u aangeeft in het begin van uw persoonlijk onderhoud dat u alle elementen hebt kunnen aanhalen bij de DVZ (NPO, p.3). Dat u nadien beweert dat u bang was om verder uitleg te geven omdat u niet onbeleeft wilde zijn tijdens uw interview op de DVZ (NPO, p.23) om deze omissie vergoelijken is geen afdoende reden, er werd u immers uitdrukkelijk gevraagd of u nog informatie had over andere familieleden (NPO, p.23). Het valt evenwel op dat u van de dood van uw vader geen enkel begin van bewijs kan voorleggen zoals een overlijdensakte of aangifte van overlijden. U legt louter een foto neer per mail waaruit niet kan worden opgemaakt dat het om uw vader gaat. Aan foto's kan hoe dan ook geen enkele bewijswaarde gehecht worden aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer, waar en in welke omstandigheden deze gemaakt zijn. Uw verklaring als zou uw vader vermist en nadien gedood zijn blijft aldus niet meer dan een blote en bovenal stereotiepe bewering die u niet heeft kunnen aantonen.

Tot slot werd tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de situatie van uw familie in Afghanistan op dit moment. U geeft aan dat ze geen problemen hebben (NPO, p.8). De taliban zou sinds uw vertrek één keer naar uw huis zijn gekomen wanneer uw vader werd meegenomen (NPO, p.22), waar geen geloof aan gehecht wordt zoals hierboven uiteengezet. De taliban zouden 'vaak' naar uw regio komen en passeerden 'misschien' aan uw huis, daarnaast vragen ze 'hier en daar' naar u in het dorp (NPO, p.24) wat bijzonder vaag is. Dat u zelf niet meer informatie hebt over hoe uw problemen sinds uw vertrek zijn geëvolueerd, is merkwaardig, zeker gelet op het feit dat deze feiten u logischerwijs zouden moeten aanbelangen.

In het licht van de ongeloofwaardigheid van de rest van uw relaas, zoals supra uit de doeken gedaan, leidt dit onvermijdelijk tot de conclusie dat aan uw vrees geen geloof kan worden gehecht aangezien dat u ook deze verklaringen niet aannemelijk weet te maken.

U legt geen andere documenten neer die bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. De taskara's die u neerlegt vormen geen sluitend bewijs van de identiteit en/of leeftijd van de dragers ervan. De envelop staat hoogstens dat u post ontving uit Afghanistan. Aan foto's kan verder zoals gezegd geen enkele bewijswaarde gegeven worden aangezien er niet kan worden nagegaan wanneer, waar en in welke

omstandigheden deze gemaakt werden. Over uw andere documenten dient herhaald dat documenten hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een in onderhavig geval ongeloofwaardig relaas te herstellen. Verder kunnen zoals eveneens al uiteengezet in Afghanistan allerhande documenten, wegens de hoge corruptiegraad, eenvoudig worden verkregen of worden nagemaakt. Afghaanse documenten hebben dan ook sowieso een zeer beperkte bewijswaarde.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de Vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4, §2, a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet, zoals u zelf herhaaldelijk aanhaalde in uw verklaringen uw de asielprocedure van Oostenrijk, als niet-begeleide minderjarige vluchteling in België, op de Vragenlijst van het CGVS en in uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (Zie blauwe map 'landeninformatie' voor het asioldossier Oostenrijk; zie fiche NBMV; zie vragenlijst CGVS; NPO, p.21).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge

van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Achin district. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) **niet opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, zoals u zelf enkele keren aanhaalt (NPO II, p.10, 12), niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022 en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van

vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste

plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM

- SCHENDING VAN ARTIKEL 48 T.E.M. 48/6 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN ARTIKEL 1 VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN VAN 28 JULI 1951 (“VLUCHTELINGENCONVENTIE”)

- SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“[...]

4. Verzoeker benadrukt dat hij zijn volle medewerking heeft gegeven in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming. Hij gaf, rekening houdende met zijn persoonlijke achtergrond, op overtuigende wijze aan welke redenen hem ertoe brachten Afghanistan te verlaten en waarom hij, tot op heden, een vrees heeft indien hij zou dienen terug te keren.

Verzoeker genoot geen opleiding en hij kent geen beroepservaring. Verzoeker ging enkel één maand naar de madrassa toen hij ongeveer dertien of veertien jaar oud was. Hij verzamelde nadien houtstukken in de bergen met een ezel. Het is mede daarom niet uit te sluiten dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud (dat duurde van 8u30 tot 11u30) een niet-intentionele vergissing kan begaan bij het beantwoorden van de vele vragen die hem werden gesteld.

Met deze persoonlijk achtergrond van verzoeker blijkt evenwel geen rekening te zijn gehouden in de gemaakte beoordeling.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet evenwel plaatsvinden op individuele basis. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

De individuele omstandigheden werden onvoldoende betrokken in de gemaakte beoordeling.

De beoordeling in de bestreden beslissing kan hierom niet worden bijgetreden.

5. Verzoeker kan vaststellen dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing vooreerst aangeeft dat de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zouden zijn omdat ze zouden conflicteren, op bepaalde punten, met de eerdere verklaringen die door verzoeker werd afgelegd tijdens zijn verzoek tot internationale bescherming in Oostenrijk.

Uit het administratief dossier kan worden vastgesteld dat verzoeker slechts kortstondig verbleef in Oostenrijk. Hij diende een verzoek in tot het verkrijgen van internationale bescherming op 12 februari 2021, maar dit verzoek werd kort nadien reeds ingetrokken omdat verzoeker “ondergedoken” bleek te zijn. Dit gebeurde reeds op 8 maart 2021. Verzoeker gaf ook eerder, tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 mei 2021, aan dat hij verplicht zijn vingerafdrukken moest laten nemen in Oostenrijk en dat hij hier slechts kortstondig verbleef (een vijftiental dagen).

Hieruit blijkt dat verzoeker geen werkelijke en overtuigde intentie had tot het indienen van een verzoek tot internationale bescherming in Oostenrijk. Verzoeker verwoorde dit ook zelf door tijdens het persoonlijk onderhoud aan te halen dat hij geen verzoek tot internationale bescherming had ingediend in Oostenrijk. Hierdoor heeft verzoeker zijn persoonlijke situatie, toen hij verplicht werd zijn vingerafdrukken te laten nemen, niet uitgebreid toegelicht in Oostenrijk. Verzoeker beperkte zich ertoe te verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan omdat hij een interview moest afleggen. Verzoeker haalde dit ook expliciet aan tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker vertrok dan ook kort nadien uit Oostenrijk en vervolgde zijn weg naar België toe.

Dat verzoeker uiteenlopende verklaringen zou hebben afgelegd omtrent zijn familie en zijn asielrelaas in België en Oostenrijk, kent derhalve -zoals hierboven aangehaald - een duidelijke oorzaak waaruit niet kan worden besloten dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op de helling komt te staan. De beoordeling in de bestreden beslissing kan hierom niet worden bijgetreden.

6. In de bestreden beslissing wordt vervolgens aangegeven dat er tegenstrijdigheden zouden bestaan tussen de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoeker was tijdens het persoonlijk onderhoud verbaasd dat er zich verschillen zouden voordoen tussen beide interviews. Hij gaf aan dat hij een gelijklopende verklaring heeft afgegeven over de problemen die hij had met de taliban.

Verzoeker benadrukt verder dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker.

Bovendien dient er in het bijzonder rekening te worden gehouden met de persoonlijke achtergrond van verzoeker. Verzoeker genoot geen opleiding en hij kende geen beroepservaring. Verzoeker ging enkel één maand naar de madrassa toen hij ongeveer dertien of veertien jaar oud was. Hij verzamelde nadien houtstukken in de bergen met een ezel.

De verzoekende partij wijst er verder op dat het verslag van het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken hoe dan ook afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd zij niet bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. De leiding van het persoonlijk onderhoud lag volledig in handen bij de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder enige controle.

Verzoeker was volledig op zichzelf aangewezen. Verzoeker spreekt de taal niet en was volledig afhankelijk van de persoon van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens het onderhoud werden aan de verzoekende partij vragen gesteld. Verzoeker gaf vervolgens een antwoord op de vragen die hem werden gesteld, opnieuw naar best vermogen. Op alle vragen moest kort worden geantwoord. Het werd aan verzoeker duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit onderhoud zou het belangrijkste zijn. Dit volgde verzoeker. Hij gaf zijn medewerking, maar beperkte zich tot de (meeste) hoofdlijnen.

Verzoeker heeft gedaan wat hem gevraagd werd. Verzoeker is vervolgens volledig afhankelijk van hetgeen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld en wat deze persoon vervolgens (snel) noteerde in een verslag.

Een controle op de manier waarop dit gesprek is verlopen is (nagenoeg) onbestaande.

Het enige wat kan worden vastgesteld is dat de handtekening van verzoekster is aangebracht op de handgeschreven "vragenlijst" van de Dienst Vreemdelingenzaken, waaruit kan worden bepleit dat het akkoord van haar met de inhoud hiervan wordt bevestigd. De bewijswaarde van deze handtekening is echter bijzonder relatief, aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en verzoeker de Nederlandse taal niet machtig is. Er kan evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan hem werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan hem om een handtekening te plaatsen. Van verzoeker wordt daarentegen verwacht dat hij (gewillig) zijn medewerking verleent, waardoor hij zijn handtekening plaatst als hem dat gevraagd werd. Dit geldt des te meer omdat verzoeker overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd, zoals hij heeft toegelicht tijdens persoonlijk onderhoud.

De bewijswaarde van het verslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook (bijzonder) relatief, gelet op bovenvermelde omstandigheden.

De Commissaris-generaal houdt geen rekening met de omstandigheden waarbinnen een dergelijk verslag tot stand komt (zoals hierboven uiteengezet).

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas.

7. De verzoekende partij verder merkt op dat in het administratief dossier er geen gegevens aanwezig zijn die doen vermoeden dat de verzoekende partij niet over de Afghaanse nationaliteit zou beschikken.

Het staat derhalve moet voldoende zekerheid vast dat verzoeker (enkel) beschikt over de Afghaanse nationaliteit.

Verzoeker wijst op de actuele situatie in Afghanistan (de machtsovername door de taliban) en zijn persoonlijke situatie, in het bijzonder zijn langdurig verblijf in het buitenland en - in het bijzonder - Europa. Verzoeker verbleef langdurig in Europa na zijn vertrek uit Afghanistan (ongeveer een vijftal jaar geleden) en had voorheen problemen met de taliban.

Verzoeker wijst erop dat, hoewel het niveau van willekeurig geweld zou zijn afgenomen, en humanitaire toegang tot delen van het land is verbeterd, de omstandigheden in Afghanistan zeer onvoorspelbaar blijven, met wijdverbreide zorgen over gericht geweld en mensenrechtenschendingen.

In ondergeschikte orde, wijst verzoeker erop dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan, in een situatie zou belanden van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in zijn elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Verzoeker wijst daartoe op de precare levensomstandigheden in Afghanistan (de herkomst van verzoeker staat immers buiten discussie) en zijn persoonlijke situatie, in het bijzonder zijn langdurig verblijf in België. Afghanistan wordt bovendien geconfronteerd met een economische ineenstorting en een humanitaire crisis van ongekeerde proporties.

8. De verzoekende partij verwijst, in aansluiting van het bovenstaande, naar de analyse van de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en de veiligheidssituatie in Afghanistan in arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

[...]

9. De verzoekende partij wijst er - in aansluiting bij het bovenstaande - tevens op dat beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoekende partij.

De verzoekende partij moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een de-factoregering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt.

Verzoeker wijst hiertoe op zijn persoonlijke situatie, in het bijzonder zijn langdurig verblijf in het buitenland en - in het bijzonder - Europa. Er werd niet afdoende onderzocht heeft of verzoeker bij een eventuele terugkeer riskeert om als verwesterd, als medewerker van de Afghaanse overheid dan wel als afvallige te worden beschouwd.

In het EASO COI Afghanistan van januari 2022 wordt ingegaan op de situatie van personen die een verzoek om internationale bescherming in het Westen ingediend hebben en zij die terugkeren vanuit het Westen naar Afghanistan. Daarbij wordt vermeld dat een woordvoerder van de de-factoregering op een vraag van een journalist antwoordde dat terugkeerders uit Oostenrijk tot het Afghaanse grondgebied zullen toegelaten worden, maar dat de zaak daarna aan een rechtbank zal worden voorgelegd om te beslissen hoe verder te gaan. Hierbij was het niet duidelijk of de woordvoerder terugkeerders in het algemeen bedoelde of alleen terugkeerders die in het buitenland misdaden hadden begaan. Verder valt ook te lezen dat volgens een Afghaanse mensenrechtensdeskundige er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige taliban-segmenten bestaat over personen die Afghanistan verlaten hebben. Afghanen die zijn vertrokken worden gezien als mensen die geen islamitische waarden hebben of op de vlucht zijn voor dingen die zij hebben gedaan. Wel hebben de taliban begrip voor mensen die in het buitenland werken en periodiek terugkeren.

De taliban geven zelfs bij voorrang een paspoort aan Afghaanse arbeiders die in het buitenland werken, omdat het een inkomen voor het land betekent. Ook heeft een Afghaanse professor verklaard dat de taliban begrip hebben voor personen die Afghanistan omwille van economische redenen verlaten hebben en daarom in het Westen verblijven (EASO COI Afghanistan januari 2022, p.56).

De verzoekende partij, wiens Afghaanse nationaliteit en niet wordt betwist, wijst erop dat zijn individuele situatie in het licht van voormelde landeninformatie dient onderzocht te worden.

Gelet op voormelde landeninformatie over de situatie van Afghaanse terugkeerders uit het buitenland, dient het verzoek om internationale bescherming ook vanuit dit oogpunt te worden bekeken. Er dient zorgvuldig onderzocht te worden of dit element ten gevolge van de gewijzigde Afghaanse context een feit is dat waardoor verzoeker in aanmerking kan komen voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Afghanistan in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker.

De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming."

2.2. Verweerder verwijst in de nota 'Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure' van 9 december 2022 middels URL naar landeninformatie inzake de situatie in Afghanistan.

2.3. Bij aanvullende nota van 15 juli 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024.

2.4. Bij aanvullende nota van 15 juli 2024 actualiseert verzoeker zijn analyse inzake de situatie in Afghanistan en het risico bij terugkeer aan de hand van landeninformatie middels URL-verwijzing. Verzoeker voegt bij deze aanvullende nota "het aanvullend stuk 1, ter ondersteuning van zijn integratie in België", meer bepaald deelcertificaten van het Centrum voor Basiseducatie Antwerpen.

2.5. Bij aanvullende nota van 16 juli 2024 voegt verzoeker volgende stukken:

1. Verklaring werkgever;
2. Documenten tewerkstelling;
3. Getuigenverklaring;
4. Getuigenverklaring;
5. Tewerkstellingsattest uitzendarbeid 2021;
6. Tewerkstellingsattest uitzendarbeid 2022;
7. Tewerkstellingsattest uitzendarbeid 2023;
8. Tewerkstellingsattest uitzendarbeid 2024.

2.6. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota met volgende stukken neer:

- "1. Werkgeversverklaring van 18/07/2024
Hij werkt sinds 23/10/2021 via SDWorx.
2. Verklaring van de supervisor van 18/07/2024".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de

verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De bestreden beslissing motiveert inzake verzoekers identiteit en leeftijd op goede gronden als volgt:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven identiteit en de daaraan verbonden leeftijd. Het CGVS stelt immers vast dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. Zo verklaarde u op het moment van uw verzoek om internationale bescherming op 9 maart 2021 geboren te zijn op [...] mei 2003. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de daarvoor voorziene artikelen, die aantoont dat u ouder bent dan 18 jaar – waarbij u op 22 maart 2021 een leeftijd werd toegekend van 21,2 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar - kan u echter niet worden beschouwd als minderjarige. Als verklaring van deze inconsistentie geeft u dat u uw taskara niet bekeken had (NPO, p.3), wat uiteraard allerm minst een uitleg is. Bovendien gaf u in Roemenië wel een leeftijd op die uw meerderjarigheid ruim bevestigt, u beweerde er namelijk geboren te zijn op [...] juni 2000 (Zie Dublindossier in uw administratief dossier). In Oostenrijk gaf u dan weer aan geboren te zijn in 2001 (Zie asielsdossier Oostenrijk in de blauwe map 'landeninformatie'). Het heeft er bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische instanties doelbewust probeert te misleiden door u jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Hierdoor wordt er reeds op voorhand getwijfeld aan de oprechtheid van de verklaringen die u in België aflegde, niet alleen die over uw identiteit.

U legde wel een taskara neer, maar deze is geen sluitend bewijs van uw identiteit. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is.

Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde van het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien hebben documenten hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een in onderhavig geval ongeloofwaardig relaas te herstellen. Daar u uw identiteit niet ontegensprekelijk kunt aantonen, kunt u ook niet aantonen dat de overige door u neergelegde documenten over u zouden handelen en wordt uw geloofwaardigheid op voorhand reeds ernstig in twijfel getrokken.”.

Verzoeker biedt geen dienstig verweer tegen de voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake zijn leeftijd en identiteit.

De voorstaande elementen inzake verzoekers identiteit en leeftijd betreffen bijgevolg een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

5. Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers voorgehouden problemen met de taliban, met name dat verzoeker beschuldigd werd van spionage omwille van de werkzaamheden van zijn familie voor het Afghaanse nationale leger, omwille van talrijke tegenstrijdigheden, vaagheden en weinig aannemelijke verklaringen.

Na kennisname van de elementen in het rechtsplegingsdossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder.

Dienvolgens blijkt:

- verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af over zijn familiale situatie voor de Oostenrijkse en Belgische asielinstanties, meer bepaald over de grootte van zijn familie, de namen en leeftijden van zijn zussen en de dood van zijn vader (verzoek om internationale bescherming Oostenrijk, punt 4.1.; verklaring DVZ, vraag 17);

- verzoeker verklaarde een compleet ander vluchtmotief voor de Oostenrijkse dan voor de Belgische asielinstanties: verzoeker stelde in Oostenrijk dat hij vluchtte voor de algemene veiligheidssituatie en geen persoonlijke problemen had (verzoek om internationale bescherming Oostenrijk, punt 4.1.), terwijl hij in België verklaarde dat hij door de taliban beschuldigd werd van spionage omwille van de werkzaamheden van zijn familieleden voor het Afghaanse leger;

- verzoeker verklaarde naast zijn verzoek in België geen verzoeken om internationale bescherming te hebben ingediend (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25), terwijl uit de Eurodac hits blijkt dat hij om bescherming heeft verzocht in Oostenrijk en Roemenië;

- uit de 'Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling' blijkt dat verzoeker geen melding maakte van persoonlijke problemen in Afghanistan, noch van zijn vaders dood;

- verzoeker legde manifest tegenstrijdige verklaringen af in zijn opeenvolgende interviews voor de DVZ en het CGVS inzake zijn actoren van vervolging, de reden waarom hij problemen kende met de taliban en de incidenten met de taliban (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-23);

- de voorgehouden ontvoering en dood van zijn vader door de taliban is niet geloofwaardig, gezien (i) verzoeker dit element pas voor het eerst aanhaalt tijdens zijn persoonlijk onderhoud, (ii) verzoeker tijdens zijn interviews in Oostenrijk en bij de DVZ steeds een leeftijd en woonplaats van zijn vader opgaf en (iii) verzoeker – behoudens een foto waaruit niet kan worden opgemaakt of deze verzoekers vader betreft – geen enkel overtuigend bewijsstuk bijbrengt dat de dood van zijn vader staft;

- verzoeker verklaarde dat zijn familie in Afghanistan op heden geen problemen hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), maakt de ontvoering van zijn vader door de taliban tijdens hun enige bezoek aan zijn huis niet aannemelijk (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22) en beperkt zich tot vage verklaringen over de evolutie van zijn problemen na zijn vertrek (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24).

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vrees voor vervolging door de taliban, het wijzen op zijn ongeschoold profiel, het stellen dat hij kortstondig in Oostenrijk verbleef en dat hij de intentie niet had om er een beschermingsverzoek in te dienen en het bekritisieren van de gehooromstandigheden tijdens het interview bij de DVZ. Dit vormt echter bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee verzoeker er geenszins in slaagt de voormelde terechte en pertinente motieven te weerleggen of ontkrachten, laat staan een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk weet te maken.

6. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar het feit dat hij geen opleiding heeft genoten, geen beroepservaring heeft, slechts een maand naar de madrassa ging en nadien houtstukken verzamelde met een ezel.

Verzoeker toont echter niet aan dat zijn beperkte scholing de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is op eenduidige wijze te vertellen over zijn eigen leven en ervaringen. Uit lezing van het

interview bij de DVZ en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld en dat verzoeker kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep.

Hoe dan ook wordt van verzoeker geen schoolse kennis verwacht, noch volledige of feilloze beschrijvingen. Wel kan worden verwacht dat verzoeker zich door hem ervaren gebeurtenissen kan herinneren en eenduidige en doorleefde verklaringen kan afleggen aangaande zijn eigen identiteit en leeftijd, zijn familiale situatie en zijn problemen met de taliban. Dit is niet het geval.

Verweerder wijst in de nota van 9 december 2022 bovendien nog terecht op het volgende:

“Ten overvloede wenst verwerende partij er nog op te wijzen dat verzoeker bij het indienen van zijn opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming in Roemenië, Oostenrijk en België een andere geboorte datum opgaf en aldus geenszins de waarheid verteld betreffende zijn leeftijd. Zo gaf verzoeker in Roemenië een leeftijd op die zijn meerderjarigheid ruim bevestigt. Verzoeker stelde aldaar geboren te zijn op [...] juni 2000 en zodoende reeds 21 jaar te zijn. In Oostenrijk beweerde verzoeker dan weer geboren te zijn in 2001 en aldus 20 jaar te zijn op het ogenblik van zijn verzoek aldaar. Waar verzoeker in België verklaarde geboren te zijn op [...] mei 2003, en zodoende nog steeds minderjarig te zijn op het ogenblik van zijn verzoek op in maart 2021, blijkt uit een leeftijdsonderzoek dat verzoeker ouders is dan 18 jaar, waarbij verzoeker op 22 maart 2021 een leeftijd werd toegekend van 21,2 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar.”

De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen zoals onder meer verzoekers identiteit, familiale situatie en asielrelaas, blijven derhalve overeind en ondermijnen wel degelijk zowel verzoekers algehele geloofwaardigheid als de geloofwaardigheid van zijn beweerde problemen met de taliban.

7. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij slechts kortstondig verbleef in Oostenrijk en dat hij geen werkelijke en overtuigde intentie had tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk. Hij legt uit dat hij dit tijdens het persoonlijk onderhoud verwoordde door te stellen dat hij geen verzoek om internationale bescherming had ingediend in Oostenrijk.

De Raad benadrukt dat van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Oostenrijkse en vervolgens de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst.

De verzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Het loutere gegeven dat verzoeker slechts kortstondig in Oostenrijk verbleef en naar eigen zeggen niet de intentie had om een beschermingsverzoek in te dienen, kan de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen voor de Oostenrijkse en Belgische asielinstanties over zijn geboortedatum, familiale situatie en asielrelaas geenszins verschonen.

Hierbij kan in navolging van verweerder worden opgemerkt dat het geenszins verboden is dat in het kader van een verzoek om internationale bescherming uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een ander land, *in casu* Oostenrijk bekend waren, noch dat het verboden is de verklaringen afgelegd in het kader van deze procedures te vergelijken, waaruit het bedrieglijke karakter van het relaas kan worden afgeleid.

Bovendien stelt de Raad samen met verweerder vast dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk, alsook in Roemenië, voor de Belgische asielinstanties trachtte verborgen te houden. Verzoeker ontkende tijdens het persoonlijk onderhoud immers elders al een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25). Verzoeker is niet ernstig waar hij beweert dat hij hiermee bedoelde dat hij geen intentie had om een beschermingsverzoek in te dienen in Oostenrijk.

8. Inzake verzoekers opmerkingen over de gehooromstandigheden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dient benadrukt dat verzoeker in algemene bewoordingen spreekt over deze omstandigheden en op geen enkele wijze concreet aantoonde dat het interview bij de DVZ in dergelijke omstandigheden doorging, laat staan dat de verklaringen hierdoor zouden zijn beïnvloed.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekers verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen (vragenlijst CGVS; verklaring DVZ).

Bij het invullen van de vragenlijst CGVS wordt de verzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker gaf bij de DVZ aan dat de taliban en daesh hem ervan beschuldigden deel uit te maken van het Afghaanse leger omdat de taliban verzoeker met zijn neven had gezien (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat verzoeker door de taliban beschuldigd werd van spionage en hierbij geen melding meer maakte van daesh (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-23). Verzoekers verklaringen over de twee bezoeken van de taliban aan zijn huis bij de DVZ en het CGVS komen evenmin overeen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-23). Bovendien werd verzoeker bij de DVZ expliciet gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen, maar antwoordde hij negatief (vragenlijst CGVS, vraag 3.8), en bevestigde hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat het interview bij de DVZ goed verlopen was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Verzoekers manifest tegenstrijdige verklaringen aangaande essentiële elementen van zijn asielrelaas ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn naar voor geschoven relaas.

Wat betreft het gegeven dat verzoeker zijn verklaringen bij de DVZ zonder bijstand van een advocaat heeft afgelegd, dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen juridische procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoont hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij de respectievelijke verslagen, nadat ze werden voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Waar in het verzoekschrift wordt geadviseerd dat de bewijswaarde van zijn handtekening op “*de handgeschreven “vragenlijst” van de Dienst Vreemdelingenzaken*” bijzonder relatief is, aangezien verzoeker geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is en evenmin kan worden nagegaan of de vragenlijst aan verzoeker werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan verzoeker om een handtekening te plaatsen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot hypothetische stellingen en loutere beweringen, die niet ondersteund worden door het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt immers duidelijk dat het verslag van de vragenlijst aan verzoeker werd voorgelezen in het Engels, dat hij het vervolgens ondertekende en hiermee de juistheid van zijn verklaringen bevestigde en dat hij vervolgens deze vragenlijst ontvangen heeft (zie vragenlijst CGVS en ontvangstbewijs vragenlijst).

De vastgestelde verschillen tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS blijven wel degelijk overeind en dragen bij aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

9. Daarnaast wijst verzoeker in het verzoekschrift en de door hem neergelegde aanvullende nota's op de actuele situatie in Afghanistan (de machtsvername door de taliban) en zijn persoonlijke situatie, met name zijn langdurig verblijf in het buitenland en - in het bijzonder - Europa. Verzoeker geeft aan dat hij langdurig in Europa verbleef na zijn vertrek uit Afghanistan (ongeveer een vijftal jaar geleden) en voorheen problemen had met de taliban. Verzoeker verwijst tevens naar landeninformatie met betrekking tot de situatie van Afghaanse terugkeerders.

De bestreden beslissing stelt:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die

het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Daarenboven dient er nog op gewezen dat verweerder in de nota 'Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure' van 9 december 2022 en de aanvullende nota van 15 juli 2024, ingevolge de update van de landeninformatie en analyse inzake de situatie voor terugkeerders uit Europa, tot dezelfde conclusie komt als in de bestreden beslissing. De informatie waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 15 juli 2024 ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie en is dan ook niet in staat de voormelde appreciatie te doen ombuigen.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot loutere verwijzingen naar zijn verblijf in Europa, zijn ongeloofwaardig bevonden problemen met de taliban en (dezelfde als in de bestreden beslissing gehanteerde) algemene landeninformatie. Hij brengt echter geen enkel concreet element aan waaruit kan worden afgeleid dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd door de taliban. Het loutere gegeven dat verzoeker basiseducatie heeft gevolgd in België, werkzaam is op de Belgische arbeidsmarkt en gewaardeerd wordt door zijn overste en collega's, zoals blijkt uit de door verzoeker neergelegde stukken (stuk 1, bij aanvullende nota van 15 juli 2024 van verzoeker; stukken 1-8, bij aanvullende nota van 16 juli 2024; stukken 1-2, bij aanvullende nota ter terechtzitting), kan aantonen dat hij zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf, maar dit is, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf, elementaire scholing en werkzaamheden bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden. Verzoeker slaagt er dan ook niet in de voormelde terechte en pertinente motivering, die grondslag vindt in het administratief dossier, te ontkrachten of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aan te tonen.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

13. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*” - vrije vertaling: “*Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15(b) Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.*”).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Uit de beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

14. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevinden de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen neemt aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert de AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft het AFF als "meest actieve groep" tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als "veel minder actief dan in 2022" (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de facto* militaire troepen of de *de facto* politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023 (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 7).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP, 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN Human Rights Council stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats (EUAA *Country Guidance Afghanistan, mei 2024*, p. 113; COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjjiitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de *de facto* regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de *de facto* regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als “*explosies/geweld op afstand*”. In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten (*‘Explosive remnants’*) in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als “*gevechten*”, 33 als “*explosies/geweld op afstand*” en 105 als “*geweld tegen burgers*” (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de facto* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken.

In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van “*minstens*” 17 doden en ‘tientallen’ gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 6).

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio’s van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio’s zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 41 en EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024.

Verzoeker bekritiseert in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 15 juli 2024 de beoordeling van de veiligheidssituatie door verweerder. Verzoeker brengt echter geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door verweerder bij aanvullende nota van 15 juli 2024. Verzoeker toont niet aan dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat hieruit de verkeerde conclusies worden getrokken. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund.

Er wordt herhaald dat uit de beschikbare informatie, in het bijzonder van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. Waar verzoeker verwijst naar een arrest

van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde heeft en dat elk dossier individueel beoordeeld wordt.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

15. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS